

ਧਨ ਰਾਜ ਬਾਪਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.)

ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਪਰਿਸਿਸ ਐਂਡ ਲੈਂਡ (ਬੇਦਖਲੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲੀ) ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਥਾਂਵਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 19 ਅਗਸਤ, 1985 ਨੂੰ ਕਲੈਕਟਰ (ਡੀ.ਡੀ.ਪੀ.ਓ.), ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਜੂਦਾ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ - ਮੁਦਈ ਅਜਿਹੇ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(7) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦਾ ਸੰਤੁਲਨ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ 39, ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੰਬਿਤਤਾ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸ਼ੇਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਧਨ ਰਾਜ ਬਾਪਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਸੀ.ਆਰ. ਮਿਸ. 1988 ਦਾ ਨੰਬਰ 2204-ਐੱਮ.

31 ਅਗਸਤ 1988

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ (1860 ਦਾ 45)- ਐੱਸ. 406, 420 ਅਤੇ 498-ਏ- ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1974 ਦਾ II)— ਐੱਸ. 482— ਪੈਸੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਆਹ ਸਬੰਧੀ ਝਗੜੇ —ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ—ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਡਰਾਫਟ ਸੌਂਪ ਰਿਹਾ ਹੈ। -ਡਰਾਫਟ ਐਨਕੈਸ਼ਨ—ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਤੱਥ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਵਿਚ -ਪਤੀ ਨੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਤਹਿਤ ਪੈਸੇ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ-ਸਮਝੌਤੇ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਮਿਆਦ ਨਹੀਂ-ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਧੋਖਾਧੜੀ - ਕੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ - ਸਮਨਿੰਗ ਆਰਡਰ - ਕੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੇ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਉਕਤ ਰਕਮ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਉਕਤ ਰਕਮ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 406 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਮਿਆਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਦੋਂ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਦੋ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੰਨਣਾ ਵੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 406 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਅਪੈਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਬੇਈਮਾਨੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਵਿੱਚ 'ਬੇਈਮਾਨੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਲਾਭ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ। ਇਹ ਰਕਮ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ ੮)।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਤੀ ਨੂੰ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 420 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਤੀਜੀ ਧਿਰ।

(ਪੈਰਾ ੯)।

ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ 9 ਜੂਨ, 1987 ਦੀ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 406/420/383 ਅਧੀਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤ, ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਅੱਗੋਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੋਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਮਿਤੀ 9 ਜੂਨ, 1987 ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਲ ਬੱਤਾ, ਜੀ.ਸੀ ਟਾਂਗਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਐਸਪੀ ਸੋਨੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਏ.ਜੀ. ਪੰਜਾਬ ਲਈ।

ਅਸ਼ੋਕ ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ।

Dhan Raj Thapar and others v. State of Punjab and another
(Ujagar Singh, J.)

ਨਿਰਣਾ

ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

(1) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਜਨੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 3 ਨੇ 23 ਫਰਵਰੀ, 1987 ਨੂੰ ਆਈਪੀਡੀਏਪ ਪੀਨਲ ਕੋਡ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕੋਡ) ਦੀ ਧਾਰਾ 406/498 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਨੰਬਰ 30 ਥਾਣਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ ਜੇ, ਜਲੰਧਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ 14 ਜਨਵਰੀ, 1988 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 125 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਬੀਪ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਯੋਗੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 27 ਫਰਵਰੀ, 1987 ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਉਕਤ ਕੇਸ: ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ. 30 ਮਿਤੀ 23 ਫਰਵਰੀ, 1987 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 125, ਜਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਦਰਖਾਸਤ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 3 ਅਤੇ ਦਾਜ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ip ਬਦਲੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਇੱਕ arpopnt. 2,00,000 ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 3 ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 1 ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ 7 ਮਾਰਚ, 1987 ਨੂੰ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ.ਆਈ. ਇਸ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 3 ਨੂੰ ਉਕਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ 2,00,000 ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦਾਜ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਯੋਗੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਵੀ ਇੱਕ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ P2 ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ 27 ਫਰਵਰੀ, 1987 ਨੂੰ ਇੱਕ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਨੰਬਰ 950040 BN/9 ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ। ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਧਨ ਰਾਜ ਬਾਪਰ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਕੱਢੀ ਗਈ ਰਕਮ 'ਚ 2,00,000 ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3 ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਰਜਨੀ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਂਝੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਲਾਕ ਲਈ ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਦੀ ਰਕਮ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀ। 2 ਯੋਗੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ N° - 3 ਨੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਜਲੰਧਰ ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਸੀ।

(2) ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। ਇੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਧਨ ਰਾਜ ਬਾਪਰ ਦੁਆਰਾ 2,00,000 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਉਪਰੋਕਤ ਮੰਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ

ਦਾਜ਼ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਲਾਕ ਲਈ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ 17 ਦਸੰਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਨੁਸੂਚੀ P4 ਹੈ।

(3) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 9 ਜੂਨ, 1987 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ. 2,00,000 ਦੀ ਰਕਮ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਲੈਣ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਹੋਰ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 2,00,000 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 3 ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਲੈਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ - ਸੀ, ਸਗੋਂ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1,00,000 ਹੋਰ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ com ਪਲੇਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਟ-ਸ਼ੇਲ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਨੂੰ ਕੈਸ਼ ਕਰ ਲਿਆ। 2 ਮਾਰਚ, 1987 ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਰਕਮ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 406, 420 ਅਤੇ 383 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(4) ਮੈਨੂੰ ਸੰਮਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 406 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 420 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੈਰਾਥ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 9 ਅਕਤੂਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 16 ਅਪ੍ਰੈਲ 1988 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੰਮਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(6) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਹਲਫ਼ੀਆ ਬਿਆਨ ਰਾਹੀਂ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਜਵਾਬੀ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(7) ਮੈਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਫਾਈਲ ਰਾਹੀਂ ਗਿਆ ਹਾਂ।

(8) ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਧਾਰਾ 383 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਵੇਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਕੋਡ। ਇਹ ਉਸਦਾ ਸਿਹਰਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਪੈਰਾਥ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸੰਮਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 383 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਮਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 405 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਗ

Dhan Raj Thapar and others v. State of Punjab and another
(Ujagar Singh, J.)

ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਬਦਬੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਉਕਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 2,00,000 ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 3 ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, 2 ਮਾਰਚ, 1988 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 3 ਨੂੰ ਉਕਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ, ਭਾਵ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ 3 ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ। ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਰਕਮ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਉਕਤ ਰਕਮ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਰਕਮ ਦਾ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ, ਭਾਵ 27 ਫਰਵਰੀ, 1987 ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ 2,00,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ, 1 ਦੁਆਰਾ 27 ਫਰਵਰੀ, 1987 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਸੀਦ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਜਵਾਬ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਰਸੀਦ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਕਰਮ ਸਿੰਘ, ਸਟੇਸ਼ਨ ਹਾਊਸ ਅਫਸਰ, ਥਾਣਾ ਡਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 3, ਜਲੰਧਰ ਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਮੋਹਰ ਨਾਲ ਤਸਦੀਕ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਸੀਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ <ਕਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 3 ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਇਹ ਮਿਆਦ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮਿਆਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਸੀਦ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਤਲਾਕ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, Annexure P3। ਇਸ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬ ਡੈਟ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 (ਇੱਥੋਂ) ਦੁਆਰਾ 2,00,000 - ਦਾਜ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 3 (ਇੱਥੋਂ) ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਕਤ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 1 ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਗਈ ਰਸੀਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 1 ਦੇ ਕਿਸੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਰਸੀਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੰਨਣਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 406 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਅਪੈਰਾਥ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਬੇਈਮਾਨੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਵਿੱਚ 'ਬੇਈਮਾਨੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ' ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਲਾਭ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ। ਇਹ ਰਕਮ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੰ: 3 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 2 ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ: 1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 2 ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਲਾਭ

ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 3.

(9) ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 420 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੈਰਾਧ ਲਈ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕੋਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਨੂੰ ਡਿਲੀਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 1 ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 3 ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਲਈ ਸਾਂਝੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ।

(10) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਪੈਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਤੇ ਸੰਮਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀ ਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਰਣਾ ਨਿਰਣੇ

ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭੂਪ੍ਰੀਤ
ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 1264 .

31 ਅਗਸਤ 1988

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ (1980 ਦਾ LXV)- ਐੱਸ. 3(2), 14(12) -ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ,
1980— ਕਲਾਮ 22(D)- ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ